

2009

5. september

2019

Højtidelighed ved Det Gamle Rådhus
i anledning af den officielle flagdag
for danske udsendte i international tjeneste

For 10 år siden, i 2009, udnævnte Regeringen og Folketinget den 5. september til officiel flagdag for danske udsendte og veteraner i international tjeneste.

Det betyder, at der skal flages fra alle officielle bygninger, og samtidig opfordres til, at der også flages fra alle private flagstænger.

Allerede det første år, 2009, fulgte Vaabenbrødreforeningen for Ebeltoft og Omegn og Ebeltoft Marineforening endvidere opfordringen til at arrangere lokale højtideligheder i anledning af flagdagen. Det har vi gjort hvert år siden, og gør naturligvis også igen, i år, for 11. gang.

Arrangementet er ikke en sørge-højtidelighed, men derimod en hyldest og opbakning til de soldater, orlogsgaster, politifolk, læger, sygeplejersker og andre, der langt fra hjem og familie løser – og gennem årene har løst – de opgaver, der er eller har været pålagt dem af Regering og Folketing til sikring af fred og sameksistens forskellige steder på kloden.

Program

Kl. 17.00: Faneborg og parade marcherer med Marinehjemmeværnets Tambourkorps i spidsen fra rundkørslen ved Nørreallé ad Nørrebakke og Adelgade til Det Gamle Rådhus.

Kl. 17.15 ved Det Gamle Rådhus: Velkomst

v. formanden for Vaabenbrødreforeningen
for Ebeltoft og Omegn, Paul Erik Nielsen

Fællessange:

Der er ingenting, der maner
Vift stolt på Kodans bølge

Tale

Oberstløjtnant (P) Mogens Fokdal

tidligere udsendt gennem mere end 10 år i forskellige missioner i Mellem-østen, Cypern, Palæstina, Kroatien, Bosnien og Natos hovedkvarter i Holland.

Fællessang:

Der er et yndigt land
Tak for i dag

Efter højtideligheden ved Det Gamle Rådhus giver Marinehjemmeværnets Tambourkorps en lille koncert på Torvet (3 numre)

Kl. 18.30 afholdes et lukket arrangement i Marinestuen for de tilmeldte veteraner og deltagerne i faneborgen/paraden, – hvor borgmester Ole Bollesen vil tale til veteranerne.

1 Der er ingenting, der maner,
som et flag, de går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op;
og det vajer under saling
som en flammende befaling,
åh men også som en hvisken
om det største, som vi ved:
Ikke din og ikke min,
men hele folkets evighed.

2 Det har vajet for de slægter,
hvorved vi og vort blev til,
over fredens milde toner,
over kampens vilde spil.
Det var forrest, når de sejred,
det var med dem, når de fejred,
langt fra hjemmet, hjemmets fester
det var råbet, når de stred,
og det sidste suk i bølgen,
når det stolte skib gik ned.

3 Derfor blotter vi vort hoved,
hver gang flaget går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Det er vore drømmes tolk,
det er både land og folk.
Lad dit hvide kors forkynde
for hver fremmed havn og red
- om end hele verden strides -
Jeg er Danmark, jeg er fred.

1 Vift stolt på Kodans bølge
blodrøde Dannebrog!
Din glans ej nat skal dølg,
ej lynet dig nedslog.
Du over helte svæved,
som sang i dødens favn,
dit lyse kors har hævet
til himlen Danmarks navn.

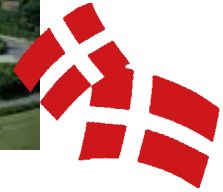
3 Sus højt i kampens bulder
om Juel, din kæmpe bold!
Når tordnen om dig ruller,
du sjunge: Tordenskjold!
Og flyver du mod himlen
i stolte luers favn,
da nævn for stjernevrillen
din høje Hvidtfeldts navn!

5 Vaj stolt ved Danmarks strand!
Vaj stout ved indisk kyst!
Og ved barbarens lande
lyt stolt til bølgens røst!
den toner om din hæder,
om dine kæmpers pris,
og heltene det glæder
i deres paradys.

2 Fra himlen er du faldet,
du Danmarks helligdom!
Did har du kæmper kaldet,
som verden leder om.
Så længe rygtet svinger
sig over land og sø,
mens Nordens harpe klinger,
din ros skal ej uddø.

4 Hver gang en stjerne funkler,
en helt du nævne kan,
men ingen, som fordunkler
din store Kristian.
På lysets kyst han stander
i sejrsklædebon,
hver gang en kæmpe lander
hos Rud og Absalon.

6 Se dem, du har tilbage,
de blusse ved dit navn,
vil for din hæder drage
med lyst i dødens favn,
uplettet skal du svinge
dig over verdens sø,
til Nordens brynjer springe,
og Danmarks hjerter dø!

- 1 Der er et yndigt land,**
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.
- 2 Der sad i fordums tid**
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.
- 3 Det land endnu er skønt,**
thi blå sig søen bæltet,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt.
Og ædle kvinder, skønne mør
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer,
bebo de danskes øer.
- 4 Hil drot og fædreland!**
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.

**Vaabenbrødreforeningen
for Ebeltoft og Omegn**

**Ebeltoft
Marineforening**

Arrangementet gennemføres med økonomisk støtte fra